

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 443 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26/10/2010

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຢູ່ ສປປ ລາວ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ກໍລະກົດ 2009;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 47/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 26 ຕຸລາ 2010;
- ອີງຕາມການຕົກລົງ ແລະ ການຊີ້ນຳຂອງກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນຂອງລັດຖະບານ ປະຈຳເດືອນກັນຍາ, ໃນວັນທີ 29-30 ກັນຍາ 2010 ເລກທີ 2898/ຄລບ, ລົງວັນທີ 5 ຕຸລາ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫລັກການ, ລະບຽບການ, ການສ້າງຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ບັນດານະໂຍບາຍອື່ນໆ ກ່ຽວກັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ (ຂພສ) ຊຶ່ງເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນ ພາກທີ III ໝວດທີ 5, ມາດຕາ 59 ແນໃສ່ດຶງດູດ ແລະ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ຂພສ ດ້ວຍນະໂຍບາຍ ແລະ ຮູບການພິເສດ ແລະ ສະເພາະ, ສ້າງໃຫ້ໄດ້ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ “ຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ-ສັງຄົມກວ້າງ” ບົນພື້ນຖານ ການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳອັນດີງາມ, ອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສົ່ງເສີມທ່າແຮງຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂອງຊາດ ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ປອດໄພ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດໃຫ້ຮັ່ງມີ, ເຂັ້ມແຂງ, ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 2. ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນເຂດພັດທະນາເສດຖະກິດໃໝ່ ຊຶ່ງລັດຖະບານກຳນົດໃຫ້ເປັນເຂດທີ່ມີ ທີ່ຕັ້ງ, ມີສະພາບແວດລ້ອມທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເປັນເອກະລາດ ໃນ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼາຍກວ່າເຂດອື່ນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ໂດຍສ້າງໃຫ້ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສະຖາບັນ ແລະ ອື່ນໆທີ່ຄົບຊຸດ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນ ໃນການດຳເນີນ ທຸລະກິດ ຊຶ່ງຈະເປັນສິ່ງດຶງດູດຈິດໃຈໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ ຂອງທຸກພາກສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະ ກິດເຂດດັ່ງກ່າວ ໄວກວ່າເຂດອື່ນ. ເຂດເສດຖະກິດພິເສດໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ, ມີລະບົບເສດ ຖະກິດ-ການເງິນ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ, ເປັນລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຕາມກົນໄກ ຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ- ສັງຄົມກ້ວາງ, ມີຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ມີລະບົບຮັບປະກັນ ຄວາມສະຫງົບປອດໄພ ແລະ ປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ອະນຸລັກສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ ຍືນຍົງ, ມີເນື້ອທີ່ແຕ່ ໜຶ່ງພັນ ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ, ອາດຈະປະກອບດ້ວຍຫລາຍເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແລະ ຖ້າມີປະຊາຊົນ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເຂດ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຍົກຍ້າຍອອກຈາກເຂດເສດຖະກິດພິເສດ. ກົງກັນຂ້າມ ຈະຖືກຈັດສັນ ແລະ ແບ່ງງານໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມກັບເຂດ ພ້ອມກັນພັດທະນາ ແລະ ມີລາຍໄດ້ຢ່າງໜັ້ນຄົງ.

ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແມ່ນເຂດທີ່ລັດຖະບານ ກຳນົດໃຫ້ເປັນເຂດທີ່ມີ ທີ່ຕັ້ງ, ມີສະພາບແວດ ລ້ອມດ້ານເສດຖະກິດ ສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເປັນເອກະລາດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼາຍ ກວ່າເຂດອື່ນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ໂດຍສ້າງໃຫ້ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສະຖາ ບັນ ແລະ ອື່ນໆທີ່ຄົບຊຸດ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງຈະເປັນສິ່ງດຶງດູດ ຈິດໃຈໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນຂອງທຸກພາກສ່ວນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເຂດດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ມີການພັດທະນາ ເສດຖະກິດໄວກວ່າເຂດອື່ນ. ການຕັ້ງຂຶ້ນຂອງເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແມ່ນອີງໃສ່ຄຸນລັກສະນະສະເພາະ ຂອງແຕ່ລະເຂດໃດໜຶ່ງ ທີ່ເໝາະສົມຕາມຄຸນລັກສະນະຂອງ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສະຖາບັນທີ່ເອື້ອອຳ ນວຍໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໄປ ຕາມຄຸນລັກ ສະນະສະເພາະ ຂອງແຕ່ລະປະເພດ ທີ່ຕ້ອງການພັດທະນາ. ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມສະເພາະ, ມີລະບົບເສດຖະກິດ-ການເງິນ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ, ມີສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ເປັນຜູ້ບໍ ລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຕາມກົນໄກຕາປະທັບດຽວ ແລະ ມີຫົວໜ່ວຍການດຳເນີນທຸລະກິດ ການຜະລິດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີການກຳນົດເຂດແດນຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ບໍ່ມີປະຊາຊົນດຳລົງ ຊີວິດຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ.

ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຢູ່ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມສັນຍາ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນ ກັບ ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຢູ່ນອກເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ຕາມສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ.

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເອີ້ນຫຍໍ້ “ຂພສ”, ຂຽນເປັນພາສາອັງກິດ: Special Economic Zone and Specific Economic Zone “SEZ”.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ພັດທະນາ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດ ຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ລົງທຶນພັດທະນາພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງເປັນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຫລື ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເປັນຕົ້ນ ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະພະໂພກ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ຜະລິດ ແລະ ບໍລິການ;
2. ຜູ້ລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ທີ່ຈົດທະບຽນດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ຂພສ;
3. ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ການຜະລິດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ໃນເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກັບສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການຂອງເຂດ;
4. ກິດຈະການການຜະລິດ ໝາຍເຖິງ ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ການປະກອບ, ການແປຮູບ, ການປ່ຽນແປງສະພາບວັດຖຸດິບ ຫລື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ອອກເປັນຜະລິດຕະພັນອັນໃໝ່ ເຊັ່ນ: ໂຮງງານເພີນີເຈີ, ໂຮງງານປະກອບຍານພາຫະນະ, ໂຮງງານປະກອບສິ້ນສ່ວນເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ການຜະລິດອື່ນໆ;
5. ກິດຈະການການຄ້າ ໝາຍເຖິງ ການໃຊ້ວັດຖຸ, ສິນຄ້າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆ ນຳອອກຂາຍ ຕາມສະພາບເດີມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີການປຸງແຕ່ງ ຫລື ອາດຈະມີພຽງການຫຸ້ມຫໍ່, ດັດແປງພຽງເລັກນ້ອຍ ເຊັ່ນ: ກິດຈະການ ການຄ້າຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ, ການຄ້າຜ່ານແດນ, ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ, ການຂາຍຍົກ ແລະ ອື່ນໆ.
6. ກິດຈະການການບໍລິການ ໝາຍເຖິງ ການສະໜອງແຮງງານ ຫລື ສະໜອງການບໍລິການ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນດ້ວຍແຮງງານ, ສະຕິປັນຍາ, ອຸປະກອນເຄື່ອງຈັກ, ພາຫະນະ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າບໍລິການເປັນສິ່ງຕອບແທນ ເຊັ່ນ: ກິດຈະການຂົນສົ່ງ, ກິດຈະການລະບົບສາງ, ການກໍ່ສ້າງໂຮງແຮມ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ທະນາຄານ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ກິດຈະການສາທາລະນະຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ສວນສະໝຸກ, ບໍລິການສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆ.
7. ຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ-ສັງຄົມກວ້າງ ໝາຍເຖິງ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຂພສ ດ້ວຍກິນໄກຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ຮອບດ້ານຕາມຂອບເຂດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງແຕ່ລະເຂດ ຊຶ່ງມີຕາປະທັບເປັນຂອງຕົນເອງ, ມີສິດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການພົວພັນ, ປະສານງານ, ຕົກລົງກັບທຸກພາກສ່ວນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ.
8. ການພັດທະນາທີ່ຕິດພັນກັບການຮັບປະກັນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໝາຍເຖິງ ການພັດທະນາ ຂພສ ທີ່ຮັກສາຄວາມສົມດູນຂອງລະບົບນິເວດວິທະຍາ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ ຊຶ່ງຜູ້ພັດທະນາ, ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນຕ້ອງມີ ແຜນການພື້ນຟູປົວແປງ ສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ ທັງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບໄລຍະຍາວ, ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ, ຂີ້ເຫຍື້ອ, ທາດເບື້ອ, ສານພິດ, ເຄມີຕົກຄ້າງຕ່າງໆ, ການປົນເປື້ອນຂອງອາກາດ, ສຽງ ທີ່ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ແລະ ສັດ;
9. ການຫັນທີ່ດິນເປັນທຶນຂອງຂະແໜງການພັດທະນາ ຂພສ ໝາຍເຖິງ ການພັດທະນາທີ່ດິນຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ໃຫ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວສາມາດກາຍເປັນທຶນ (ການຖືຮຸ້ນ, ການເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫລື ຄ່າສຳປະທານ ແລະ ການເອົາໄປເປັນຫຼັກຊັບຄ່າປະກັນ) ເພື່ອພັດທະນາຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;
10. ການພັດທະນາ ຂພສ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໝາຍເຖິງ ການໝູນໃຊ້ທ່າແຮງທາງດ້ານ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຮອບດ້ານ ແລະ ບັນດານະໂຍບາຍສິ່ງເສີມທີ່ລັດຖະບານມອບໃຫ້ ຂພສ

ເຂົ້າໃນການວາງແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາຂອງ ຂພສ ໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດສູງສຸດ;

11. ການພັດທະນາ ຂພສ ໃຫ້ເກີດປະສິດທິຜົນທາງດ້ານສັງຄົມ ໝາຍເຖິງ ການຫັນປ່ຽນແບບວິທີການດຳລົງຊີວິດຂອງພົນລະເມືອງໃນ ຂພສ ຕາມມາດຕະຖານບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດ ເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ;
12. ພົນລະເມືອງ ໝາຍເຖິງ ຄົນທີ່ຖືສັນຊາດລາວ, ພົນລະເມືອງກິຕິມະສັກ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ, ແຮງງານ, ຊ່ຽວຊານ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ, ດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນ ຂພສ;
13. ການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໝາຍເຖິງ ການເຊື່ອມຕິວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຢ່າງຮອບດ້ານຂອງ ຂພສ ເຂົ້າໃນເຂດເສດຖະກິດອາຊຽນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
14. ເຂດທີ່ມີຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນສູງ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ມີການພັດທະນາບັນດາກົນໄກການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດຕາມກົນໄກການຕະຫລາດຢ່າງແທ້ຈິງ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບ ຂພສ

ລັດ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ຂພສ ດ້ວຍການໃຫ້ນະໂຍບາຍພິເສດ ແລະ ສະເພາະແກ່ ຂພສ ໃນການພິຈາລະນາຕົກລົງກ່ຽວກັບ ການລົງທຶນ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການບໍລິການ, ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານດ້ວຍກົນໄກ ທົ່ວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ-ສັງຄົມກວ້າງ ສຳລັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ກົນໄກ ຕາປະທັບດຽວ ສຳລັບເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ-ປອດໄພ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ຍືນຍົງ ແລະ ນະໂຍບາຍພິເສດອື່ນໆ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບຜູ້ພັດທະນາ.

ມາດຕາ 5. ຫຼັກການການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຂພສ

ຫຼັກການການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ, ແມ່ນປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວ ຂພສ, ນອກຈາກຫຼັກການການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 40 ແລ້ວ, ຂພສ ຍັງເຄື່ອນໄຫວຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານ;
2. ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ແລະ ເປັນເອກະລາດ ໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງ ການລົງທຶນພາຍໃນ ກັບ ຕ່າງປະເທດ ພາຍໃນ ຂພສ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ ແລະ ການເສີມສ້າງວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດລາວ;
5. ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
6. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ “ຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ-ສັງຄົມກວ້າງ”.

7. ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກຂອງລັດຖະບານ ກໍ່ຄື ຄຂພສ ຫລື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ລັດຖະບານມອບໃຫ້.

ມາດຕາ 6. ຍຸດທະສາດ ແລະ ການພັດທະນາ ຂພສ

ລັດຖະບານ ກຳນົດແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ຂພສ ບົນພື້ນຖານແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອປະກອບສ່ວນບູລະນະ ນະໂຍບາຍຫັນຊັບສິນເປັນທຶນ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ນະໂຍບາຍຫັນທີ່ດິນເປັນທຶນ. ນອກນັ້ນ, ກໍ່ປະກອບສ່ວນບູລະນະ ນະໂຍບາຍເປີດປະຕູເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດ ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ (ເປັນຕະຫລາດດຽວທີ່ອີງໃສ່ພື້ນຖານການຜະລິດເປັນຕົ້ນຕໍ, ເປັນເຂດທີ່ມີຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນສູງ, ເປັນເຂດທີ່ມີລະດັບການພັດທະນາເສດຖະກິດທີ່ສົມສ່ວນເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ເປັນເຂດທີ່ມີລະດັບການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດໂລກຢ່າງເຕັມສ່ວນ), ປະກອບສ່ວນບູລະນະ ນະໂຍບາຍຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ.

ການພັດທະນາ ຂພສ ດ້ວຍຮູບການພັດທະນາ ຕາມກົນໄກການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢ່າງມີຈຸດສຸມ, ການຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະສິດທິຜົນສູງສຸດ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ລະບົບນິຕິກຳ ແລະ ລະບົບສະຖາບັນທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອສາມາດສ້າງຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳຈຸດສຸມ ໂດຍການນຳໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກການປະຢັດດ້ານຂະໜາດ, ສ້າງເປັນອຸດສາຫະກຳຄືບວົງຈອນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງສາກົນ.

ມາດຕາ 7. ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ ຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ຢູ່ ຂພສ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຈາກລັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 60, 61 ແລະ ມາດຕາ 62 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 8. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງໃນ ຂພສ

ພົນລະເມືອງ ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນ ຂພສ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ ຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ; ມີພັນທະເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບທຸກພາກສ່ວນພາຍໃນ ຂພສ, ເຄົາລົບ, ປະຕິບັດຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ຂພສ. ພົນລະເມືອງໃນ ຂພສ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕ່າງໆ ຄືກັນກັບຜູ້ລົງທຶນຢູ່ໃນ ຂພສ.

ມາດຕາ 9. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນພາຍໃນ ຂພສ ດຶງດູດຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາລົງທຶນໃນເຂດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ທັງເປີດກວ້າງການຕະຫລາດ, ແລກປ່ຽນແຮງງານ, ວັດຖຸດິບ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການເງິນ, ການຄ້າ, ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ການຂົນສົ່ງ, ການເຂົ້າ-ອອກ

ເມືອງ, ພົວພັນກັບບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ບົນພື້ນຖານລະບຽບ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ II ຂັ້ນຕອນການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ

ມາດຕາ 10. ເອກະສານຂໍສ້າງຕັ້ງ ຂພສ

ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ ຄຂພສ ໂດຍຜ່ານ ກຄຂພສ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ເອກະສານດັ່ງນີ້:

1. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
2. ແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ;
3. ບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ຮ່າງສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ຂພສ;
5. ເອກະສານຢັ້ງຢືນຖານະການເງິນ;
6. ເອກະສານຢັ້ງຢືນຖານະບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ;
7. ເອກະສານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 11. ເງື່ອນໄຂຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ພັດທະນາ ຂພສ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

- ມີຖານະເປັນນິຕິບຸກຄົນ;
- ມີປະສົບການໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ແຕ່ຫ້າປີຂຶ້ນໄປ;
- ມີຖານະການເງິນທີ່ດີ ໂດຍໄດ້ຮັບການກວດກາ ແລະ ຢັ້ງຢືນຈາກສະຖາບັນການເງິນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້.

ມາດຕາ 12. ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາສ້າງຕັ້ງ

ການພິຈາລະນາສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ມີຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງພັດທະນາ ຂພສ ຍື່ນເອກະສານຂໍສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ຕໍ່ ຄຂພສ ໂດຍຜ່ານ ກຄຂພສ ຕາມແບບຟອມເອກະສານທີ່ກຳນົດອອກ;
2. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ແລ້ວ, ກຄຂພສ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີຕໍ່ປະທານ ຄຂພສ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ເພື່ອສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ;
3. ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບດັ່ງກ່າວຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບດັ່ງກ່າວ ເປີດກອງປະຊຸມຄັ້ງປະຖົມມະລຶກ ເພື່ອປຶກສາຫາລື, ແບ່ງງານ ແລະ ວາງແຜນວຽກງານລະອຽດ.

ຫົວໜ້າຄະນະດັ່ງກ່າວ ມີສິດແຕ່ງຕັ້ງກອງເລຂາຂອງຕົນຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານໃຫ້ສຳເລັດຜົນ;

4. ກຄຂພສ ສ້າງລວມຜົນການສຶກສາ, ຜົນຂອງການເຈລະຈາສັນຍາສຳປະທານ, ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າ ຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມກອງເລຂາຜູ້ປະຈຳການ ແລະ ບໍ່ປະຈຳ ການ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງນຳສະເໜີ ຄຂພສ ພິຈາລະນາບົນພື້ນຖານການຍັ້ງຍືນເຫັນດີເປັນລາຍ ລັກອັກສອນຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ;
5. ຄຂພສ ພິຈາລະນາ ຕົກລົງ ຫລື ປະຕິເສດການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ. ກໍລະນີຕົກລົງອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ປະທານ ຄຂພສ ອອກຂໍ້ຕົກລົງເພື່ອປະກາດການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ແລະ ກຄຂພສ ອອກໃບ ທະບຽນສຳປະທານ ຂພສ. ກໍລະນີທີ່ເກີນຂອບເຂດສິດ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ, ຄຂພສ ສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
6. ກໍລະນີ ຄຂພສ ປະຕິເສດການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ, ກຄຂພສ ແຈ້ງຕອບປະຕິເສດໃຫ້ຜູ້ສະເໜີພັດທະ ນາ ຂພສ ຊາບ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ເໝາະສົມ;
7. ຖ້າວ່າເປັນໂຄງການທີ່ນອນຢູ່ໃນແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ ຂພສ ທີ່ລັດຖະບານຮັບຮອງເອົາ ແລ້ວນັ້ນ, ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາ ແມ່ນໃຫ້ເລືອກເຟັ້ນເອົາຜູ້ພັດທະນາຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດ້ວຍ ວິທີການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການປຽບທຽບ, ການປະມູນ ຫລື ການປະເມີນຜົນ ໂດຍ ກຄຂພສ ບົນ ພື້ນຖານການສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 13. ໂຄງປະກອບ ແລະ ອາຍຸຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ

ໂຄງປະກອບຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າແຂວງ ຫລື ຮອງເຈົ້າແຂວງ ບ່ອນທີ່ ຂພສ ຕັ້ງຢູ່ ຫລື ບຸກຄົນອື່ນທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ເປັນ ຫົວໜ້າຄະນະ;
2. ຫົວໜ້າ ຫລື ຮອງຫົວໜ້າ ກຄຂພສ ຫລື/ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ເໝາະສົມ ເປັນຮອງຫົວໜ້າ ຄະນະ ແລະ ກຳມະການຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງມາຈາກຂະແໜງການຕ່າງໆ, ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ;

ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ມີອາຍຸການດຳເນີນງານສູງສຸດ ຫົກເດືອນ, ຖ້າກໍລະນີມີ ຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ກໍສາມາດຕໍ່ອາຍຸໄດ້ຕື່ມອີກບໍ່ເກີນ ຫົກເດືອນ ບົນພື້ນຖານການ ສະເໜີຂອງ ກຄຂພສ.

ມາດຕາ 14. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ

ນອກຈາກສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 37 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການ ລົງທຶນແລ້ວ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕື່ມດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາຮອບດ້ານຂອງ ຂພສ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະ ແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ພົວພັນກັບການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ເປັນຕົ້ນ ບັນຫາທີ່ດິນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງປະຊາຊົນໃນ ຂພສ;

3. ປະຕິບັດການຊົດເຊີຍຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ຈັດສັນປະຊາຊົນ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ;
4. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ທີ່ຈະໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ;
5. ປະສານສົມທົບກັບ ກຄຂພສ ເພື່ອເຈລະຈາສັນຍາ ກັບຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຮ່າງສັນຍາເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອສະເໜີ ຄຂພສ ພິຈາລະນາ;
6. ກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ກໍສາມາດວ່າຈ້າງທີ່ປຶກສາ ຫລື ຜູ້ຊ່ຽວຊານພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຊ່ວຍຄົ້ນຄວ້າການສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ໃຫ້ສຳເລັດ. ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການວ່າຈ້າງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ບໍລິສັດຜູ້ພັດທະນາເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ;
7. ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ ນຳສະເໜີຜົນຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງການພັດທະນາ ຕໍ່ກອງປະຊຸມ ກອງເລຂາຜູ້ປະຈຳການ ແລະ ບໍ່ປະຈຳການ ເພື່ອສະຫຼຸບຜົນ ຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນຊີ້ນຳດ້ານມະຫາພາກຕໍ່ໂຄງການ ເພື່ອຮັບປະ ກັນການພັດທະນາຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ;
8. ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ ປຶກສາຫາລື ແລະ ປັບປຸງຄືນບັນຫາທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຈ້ງ ຕາມການຊີ້ນຳຂອງກອງປະຊຸມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 7 ເທິງນີ້ ເພື່ອຍັງຍືນເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ ກຄຂພສ ເພື່ອລາຍງາຍຕໍ່ ຄຂພສ;
9. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີບຸກຄະລາກອນທີ່ຈະປະກອບເຂົ້າໃນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາ ບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເພື່ອນຳສະເໜີຂໍການແຕ່ງຕັ້ງຈາກ ປະທານ ຄຂພສ;
10. ນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມ ຄຂພສ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕາ 15. ການສິ້ນສຸດຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ

ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ຈະສິ້ນສຸດລົງ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະບານ ຫລື ຄຂພສ ໄດ້ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາ ບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ;
2. ໃນກໍລະນີ ລັດຖະບານ ຫລື ຄຂພສ ບໍ່ອະນຸມັດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງ ຂພສ;
3. ກຳນົດເວລາການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງ ແຕ່ບໍ່ ໄດ້ຕໍ່ກຳນົດເວລາ ຫລື ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຄືນໃໝ່.

ໝວດທີ III

ການພັດທະນາ, ການລົງທຶນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນ ຂພສ

ມາດຕາ 16. ການພັດທະນາ

ການພັດທະນາ ຂພສ ປະກອບດ້ວຍ :

1. ການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານ;
2. ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ;
3. ຮູບການພັດທະນາ;
4. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພັດທະນາ.

ມາດຕາ 17. ການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານ ຂອງ ຂພສ

ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານ ໂດຍອີງໃສ່ແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາຮອບດ້ານຂອງ ຂພສ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ເປັນຕົ້ນ ແຜນພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ແຜນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງ ລ່າງ, ການຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ, ການສ້າງເຂດຊຸມຊົນໃໝ່, ເຂດທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດວັດທະນະທຳ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ແຜນຜະລິດສິນຄ້າສິ່ງອອກ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 18. ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ

ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງດຳເນີນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທັງໝົດ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການດຶງດູດການລົງທຶນຈາກພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນເຂດ, ເຂດເຊື່ອມຕໍ່ ລະຫວ່າງ ຂພສ ແລະທ້ອງຖິ່ນ, ເຂດປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຕາມແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ, ເຂດກັນຊົນ, ເຂດອະນຸລັກ ແລະ ເຂດອື່ນໆຕາມທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ;
2. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ ປະກອບດ້ວຍ ທາງຫລວງ, ທາງຊອຍ, ທາງເຊື່ອມຕໍ່ຂອງເຂດ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ລະບົບບຳບັດນໍ້າເສຍ, ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ, ຕາຝັ່ງກັນເຈື່ອນ, ທ່າເຮືອ, ດ່ານເຂົ້າ-ອອກເມືອງ, ຕາໜ່າງພາຍໃນເຂດ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະອື່ນໆ ຊຶ່ງມີມາດຕະຖານລະດັບສູງ (ຫຼືກວ້າງກວ່າມາດຕະຖານ ທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ);
3. ແຫຼ່ງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ພັດທະນາ ຊຶ່ງອາດຈະໄດ້ມາຈາກທຶນຂອງຜູ້ພັດທະນາ, ງົບປະມານຂອງລັດ, ທຶນກູ້ຢືມ, ທຶນຈາກຜູ້ພັດທະນາຮ່ວມກັບລັດ ຫລື ລາຍຮັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການບໍລິຫານ ຂພສ ຕາມອັດຕາສ່ວນການແບ່ງປັນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ.

ມາດຕາ 19. ຮູບການພັດທະນາ ຂພສ

ການພັດທະນາ ຂພສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ລັດລົງທຶນພັດທະນາຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ໝາຍເຖິງ ຂພສ ທີ່ລັດເປັນຜູ້ລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະປະໂພກຕ່າງໆທັງໝົດຂອງເຂດ ໂດຍນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ລັດລົງທຶນຮ່ວມກັບເອກະຊົນພັດທະນາ ໝາຍເຖິງ ຂພສ ທີ່ລັດລົງທຶນຮ່ວມກັບເອກະຊົນພາຍໃນ ຫລື

ຕ່າງປະເທດພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະນຸປະໂພກຕ່າງໆທັງໝົດຂອງເຂດ ຊຶ່ງ ລັດອາດປະກອບທຶນດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍລັດຖິຮຸ້ນຢ່າງໜ້ອຍ ສາມສິບສ່ວນຮ້ອຍ (30%) ຫລື ການປະກອບທຶນດ້ວຍຮູບການອື່ນຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງສອງຝ່າຍ, ສ່ວນຜູ້ພັດທະນາເອກະ ຊົນແມ່ນປະກອບທຶນເຂົ້າຮຸ້ນ ດ້ວຍເງິນສົດ ແລະ ຊັບສິນ;

3. ເອກະຊົນລົງທຶນພັດທະນາຮອ້ຍສ່ວນຮອ້ຍ(100%) ໝາຍເຖິງ ຂພສ ທີ່ເອກະຊົນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງ ປະເທດ ເປັນຜູ້ລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະນຸປະໂພກຕ່າງໆທັງໝົດຂອງ ເຂດ ໂດຍນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງຜູ້ພັດທະນາເອງ.

ມາດຕາ 20. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພັດທະນາ

- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງຕິດພັນກັບໜ້າວຽກທີ່ສຳຄັນດັ່ງນີ້:
- ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງແຜນການພັດທະນາ ຂພສ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ (ໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ) ພ້ອມກັນກັບການປະເມີນ ແລະ ການວິໄຈຜົນໄດ້ຮັບ;
 - ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການພັດທະນາ ຂພສ ລວມທັງກົນໄກການ ປະສານງານກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ;
 - ການຄົ້ນຄວ້າ ເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ມາດຕະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
 - ການພັດທະນາ ຂພສ ດ້ວຍລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ແຜນການຈັດສັນເຂດພື້ນທີ່;
 - ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສ້າງກົນໄກໃນການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານ ແລະ ການເງິນຂອງ ຂພສ ໃຫ້ມີຄວາມ ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
 - ການພົວພັນຮ່ວມມືດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບສາກົນ.

ມາດຕາ 21. ການລົງທຶນໃນ ຂພສ

- ການລົງທຶນໃນ ຂພສ ປະກອບດ້ວຍ:
1. ການລົງທຶນທົ່ວໄປ;
 2. ການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບການສິ່ງເສີມ.

ມາດຕາ 22. ການລົງທຶນທົ່ວໄປ

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດລົງທຶນໃນທຸກຂະແໜງການພາຍໃນ ຂພສ, ຍົກເວັ້ນ ກິດຈະ ການທີ່ລັດຖະບານເກືອດຫ້າມ ເປັນຕົ້ນ ການຊື້ຂາຍ, ການຜະລິດອາວຸດເສິກ, ສິ່ງເສບຕິດ, ສານເສບຕິດທີ່ເປັນ ພິດ, ກິດຈະການທີ່ພາໃຫ້ມີການທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ການບໍລິການ ທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ, ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ວັດທະນະທຳອັນດີງາມ ຂອງຊາດ ແລະ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ການລົງທຶນທົ່ວໄປ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມໃດໆຈາກ ຂພສ.

ມາດຕາ 23. ການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບການສິ່ງເສີມ

ການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບການສິ່ງເສີມຕາມການກຳນົດຂອງຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະ ກິດ ຂພສ ເປັນຕົ້ນ ອຸດສາຫະກຳເອເລັກໂຕຣນິກ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ເຂົ້າ ໃນການຜະລິດ, ການຜະລິດອຸປະກອນກໍ່ສ້າງທັນສະໄໝ, ໂຄງລ່າງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ການຜະລິດ-ປຸງແຕ່ງ

ກະສິກຳສະອາດ, ຜະລິດຕະພັນປອດສານພິດ, ການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ, ການປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ສວນສາທາລະນະ ແລະ ກິດຈະການລົງທຶນອື່ນໆຕາມທີ່ ຂພສ ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ແລະ ມີທ່າແຮງ.

ມາດຕາ 24. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງ ຜູ້ພັດທະນາ ຂພສ

ຜູ້ພັດທະນາ ຂພສ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການໃນການລົງທຶນພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນ, ການວ່າຈ້າງແຮງງານ, ການຢູ່ອາໄສ, ການລົງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບອອກໄປຕ່າງປະເທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 64, 65, 66, 67 ແລະ 68 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
2. ປະຕິບັດພັນທະຕົ້ນຕໍ ລວມທັງ ພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 69 ແລະ 70 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
3. ປະຕິບັດພັນທະໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກອງທຶນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ;
4. ປະຕິບັດ ແລະ ເກັບກູ້ທຶນຄືນ ຕາມສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດຖະບານກັບຜູ້ພັດທະນາ;
5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ນິຕິກຳສະເພາະຂອງ ຂພສ.

ມາດຕາ 25. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ

ຜູ້ລົງທຶນ ໃນ ຂພສ ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 63, 64, 65, 66, 68, 69 ແລະ 70 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 26. ການເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນ ຂພສ

ການເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນ ຂພສ ມີດັ່ງນີ້:

- ການສະເໜີການລົງທຶນ;
- ການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວ;
- ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ;
- ການເຂົ້າ-ອອກ ຂພສ;
- ການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ອະນຸລັກສິ່ງແວດລ້ອມ;
- ການພົວພັນກັບພາຍນອກ.

ມາດຕາ 27. ການສະເໜີການລົງທຶນໃນ ຂພສ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນຢູ່ ຂພສ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ການລົງທຶນຕໍ່ ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ຕາມແບບພິມທີ່ກຳນົດ ອອກ.

ຜູ້ລົງທຶນສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງການລົງທຶນໂດຍຜ່ານແຟັກ, ຈົດໝາຍເອເລັກໂຕຣນິກ ຫລື ຍື່ນ ໂດຍ ກົງຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງ ຂພສ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ.

ມາດຕາ 28. ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 45 ແລະ 46 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດຂອງ ຂພສ ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການບໍລິການການລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການດ້ານອື່ນໆ.

ມາດຕາ 29. ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ

ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ກົນຈັກ, ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸເຄື່ອງສຳເລັດຮູບ (ຍົກເວັ້ນ ນຳ ມັນເຊື້ອໄຟ) ເພື່ອຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການສະເພາະຂອງເຂດ.

ການສົ່ງອອກສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ໄປຍັງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ, ສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ຢັ້ງຢືນ ແລະ ລາຍງານການ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ຕໍ່ ຄຂພສ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 30. ການເຂົ້າ-ອອກ ຂພສ

ການເຂົ້າ-ອອກ ຂພສ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາຂອງດ່ານ ຕາມຈຸດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 31. ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການກ່ຽວ ກັບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດ ໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 32. ການພົວພັນກັບພາຍນອກ

ຂພສ ມີສິດເຄື່ອນໄຫວພົວພັນກັບບໍລິສັດອື່ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ອົງການຈັດຕັ້ງ, ຂະແໜງການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ພາຍນອກ ຂພສ ມີໜ້າທີ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື, ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ແນະນຳ ເພື່ອໃຫ້ ຂພສ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວຢ່າງມີປະສິດທິຜົນສູງຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຂພສ.

ໝວດທີ IV

ການຫັນ ຂພສ ເປັນນະຄອນ

ມາດຕາ 33. ເງື່ອນໄຂຂອງການຫັນ ຂພສ ເປັນນະຄອນ

ການຫັນ ຂພສ ເປັນນະຄອນ ແມ່ນອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ໝວດທີ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ລາຍລະອຽດມີດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຕົວເມືອງໃຫຍ່, ເປັນໃຈກາງທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ;
2. ເປັນສູນກາງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ;
3. ມີບົດບາດຊຸກຍູ້ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງປະເທດ, ມີການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງສາທາລະນະພະໂພກ, ໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ຖະໜົນຫົນທາງ, ສະໜາມບິນສາກົນ, ທ່າເຮືອ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ໄປສະນີ, ຂົນສົ່ງ, ກິດຈະການ ສາທາລະນະ ເປັນຕົ້ນໂຮງໝໍ, ໂຮງຮຽນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ທີ່ຫັນເປັນ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ ແລະ ມີການພົວພັນຮ່ວມມືກັບພາຍນອກ ແລະ ສາກົນ. ສຳລັບ ຂພສ ໃດທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃນການສ້າງທ່າເຮືອ ຫລື ສະໜາມບິນສາກົນ ກໍບໍ່ໃຫ້ຖືເປັນຂໍ້ຈຳກັດໃນການຫັນເປັນນະຄອນ;
4. ມີພົນລະເມືອງແຕ່ ແປດສິບພັນຄົນ ຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 34. ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາ

ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ສະເໜີຕໍ່ ກຄຂພສ ເພື່ອປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງການສຳຫຼວດ ແລະ ກວດສອບລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ເພື່ອຕີລາຄາ, ປະເມີນຜົນ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໃນມາດຕາ 33 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້. ຜ່ານການປະເມີນຜົນ ຫາກເຫັນວ່າ ຂພສ ດັ່ງກ່າວ ມີຄົບເງື່ອນໄຂ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາຢ່າງໝັ້ນຄົງ, ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ສະເໜີຕໍ່ ຄຂພສ ໂດຍຜ່ານກຄຂພສ ເພື່ອພິຈາລະນາ. ຄຂພສ ພິຈາລະນາແລ້ວລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອໃຫ້ລັດຖະບານສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 35. ການປະກາດເປັນນະຄອນ

ຄຂພສ ສົມທົບກັບຄະນະລັດຖະບານ ແລະ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງພິທີ ປະກາດ ແລະ ມອບມະຕິຕົກລົງວ່າດ້ວຍການປະກາດ ຂພສ ເປັນນະຄອນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ V
ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ

ມາດຕາ 36. ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ

ອີງຕາມບົດບັນຍັດໃນມາດຕາ 59 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ນອກຈາກນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂພສ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ຕື່ມອີກ ດັ່ງນີ້:

- ເປັນຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ-ສັງຄົມກວ້າງ (ສຳລັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ) ຫລື ລະບົບຕາປະທັບ ດຽວ (ສຳລັບເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ) ຕາມນະໂຍບາຍກົນໄກການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານແບບໃໝ່ທີ່ ຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ;
- ໄດ້ຮັບສິດຮອບດ້ານໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ;
- ບໍລິຫານເສດຖະກິດ, ການເງິນ ດ້ວຍຕົນເອງຢ່າງເປັນເອກະລາດ;
- ປະຕິບັດນະໂຍບາຍການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ;
- ກຳນົດຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ, ອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ສັງຫາລິມະຊັບອື່ນໆ ໃນເຂດຂອງຕົນ;
- ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 37. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍພິເສດດ້ານພາສີ ແລະ ສ່ວຍສາອາກອນ, ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານ ເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ການຍົກເວັ້ນ ຫລື ຫລຸດຜ່ອນອັດຕາ ພາສີ-ສ່ວຍສາອາກອນ ປະເພດຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍອີງຕາມຂະແໜງການ, ກິດຈະການ, ຂະໜາດຂອງການລົງ ທຶນ, ແຕ່ສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນອັດຕາທີ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາ ກອນກຳນົດໄວ້.
2. ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ-ອາກອນ ນຳເຂົ້ານຳ້ມັນເຊື້ອໄຟ ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງໃຫ້ຜູ້ພັດທະນາ ຂພສ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ມີພູມສັນຖານທີ່ທຸລະກັນດານ (ບໍ່ແມ່ນ ຂພສ ທົ່ວໄປ) ແລະ ໃຫ້ສ້າງແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ໂດຍ ຄຂພສ ຈະເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ;
3. ການນຳເຂົ້ານຳ້ມັນເຊື້ອໄຟ ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການອື່ນພາຍໃນ ຂພສ ແມ່ນໃຫ້ເສຍ ພາສີ-ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ;
4. ການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະການຕ່າງໆຂອງ ຂພສ ໃຫ້ຖື ວ່າເປັນການສິ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ;
5. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ວຍສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ກຳມະສິດກ່ຽວກັບອະສັງຫາລິມະຊັບອື່ນ ຕາມ ມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
6. ໄດ້ຮັບສິດໃນການຢູ່ອາໄສຢູ່ດິນແດນ ສປປ ລາວ ພ້ອມທັງຄອບຄົວ ຕາມໄລຍະເວລາຂອງ ສັນຍາການລົງທຶນພັດທະນາ;

7. ໄດ້ຮັບສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 66 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
8. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ແລະອື່ນໆ;
9. ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆຢ່າງເໝາະສົມກັບຜົນງານຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
10. ໄດ້ຮັບເປັນພົນລະເມືອງກິຕິມະສັກ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 38. ການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ

ລັດຖະບານ ຮັບຮູ້, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ລວມທັງຊັບສິນ ຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ ຕາມເນື້ອໃນມາດຕາ 60, 61 ແລະ 62 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ລັດຖະບານຮັບຮູ້, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ພັດທະນາ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ ຂພສ ແລະ ຕາມມາດຕາ 37 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 39. ການເຊົ່າທີ່ດິນ

ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ ທີ່ເຊົ່າທີ່ດິນໃນໄລຍະຍາວ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການເຊົ່າທີ່ດິນ ຕາມວິທີການ ແລະ ອັດຕາຄ່າເຊົ່າ ທີ່ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 40. ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ເຊັ່ນ: ການກູ້ຢືມເງິນນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 41. ການຫັກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ ສາມາດຫັກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນ ອອກຈາກກຳໄລທີ່ຖືກເສຍອາກອນປະຈຳປີ.

ໝວດທີ VI

ທີ່ດິນ ຂພສ

ມາດຕາ 42. ການກຳນົດເຂດທີ່ດິນ

ລັດຈັດສັນທີ່ດິນສະເພາະໜ້າດິນ (ບໍ່ກວມເອົາຊັບສົມບັດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆທີ່ຢູ່ພື້ນດິນ ແລະ ນ່ານຟ້າ) ເພື່ອສ້າງເປັນ ຂພສ ໂດຍອີງຕາມຈຸດພິເສດ, ຂະໜາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງທີ່ດິນ ເປັນຕົ້ນ ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຊຸມຊົນໜາແໜ້ນ, ມີທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານເໝາະສົມ, ບໍ່ກວມເອົາໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆທີ່ລັດຖະບານໄດ້ອະນຸມັດແລ້ວ.

ມາດຕາ 43. ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ລັດ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາຕ້ອງໄດ້ທົດແທນຄ່າສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການຈັດສັນເພື່ອສ້າງ ແລະ ພັດທະນາເປັນ ຂພສ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 44. ທີ່ດິນສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນກັນຊົນ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ບໍ່ມີສິດນຳໃຊ້ ຫລື ປຸກສ້າງສິ່ງຕ່າງໆໃສ່ໃນທີ່ດິນສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນກັນຊົນ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດ ຜູ້ກ່ຽວຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຄືນແຕ່ຢ່າງໃດ.

ທີ່ດິນສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນກັນຊົນນັ້ນ ມອບໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດຂພສ ເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ, ພື້ນພູບູລະນະ ແລະ ນຳໃຊ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມພາຍໃນ ຂພສ.

ທີ່ດິນສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນກັນຊົນ ທີ່ມອບໃຫ້ ຂພສ ເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປູກໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ ເພື່ອປົກຄຸມພື້ນທີ່ສີຂຽວ ແລະ ສະໜອງອົກຊີແຊນ (O₂) ແກ່ ຂພສ ນັ້ນ ໃຫ້ຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ແລະ ຄ່າສຳປະທານ ຕະຫຼອດໄລຍະການສຳປະທານ. ແຕ່ ຂພສ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງໂດຍບໍ່ໃຫ້ມີການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າຢ່າງເດັດຂາດ.

ມາດຕາ 45. ການປັກຫລັກໝາຍເຂດແດນ

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ແລ້ວ ກ່ອນຈະເຊັນສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາ ຂພສ ຢ່າງເປັນທາງການນັ້ນ ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ (ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ), ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປັກຫລັກໝາຍເຂດແດນ ຕາມການອະນຸມັດຂອງລັດຖະບານ ພ້ອມທັງແຕ້ມແຜນທີ່ເຂດ ເພື່ອຄັດຕິດກັບສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາ ຂພສ.

ມາດຕາ 46. ການສ້າງຕັ້ງດ່ານ

ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ຂພສ ສົມທົບກັບຂະແໜງການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຊາຍແດນແຫ່ງຊາດ (ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ), ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ, ຂະແໜງການຂອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງດ່ານສາກົນ ແລະ ດ່ານທ້ອງຖິ່ນຂອງ ຂພສ.

ມາດຕາ 47. ການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ພັດທະນາ ຂພສ

ຜູ້ພັດທະນາ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ ກຄຂພສ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ ຄຂພສ ຫຼື ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 48. ການພົວພັນກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນ ຂພສ ຕັ້ງຢູ່ ຕ້ອງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເປັນຕົ້ນ ການສຳຫຼວດ, ການຈັດສັນທີ່ດິນ, ການທົດແທນສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 49. ອາຍຸການພັດທະນາ ຂພສ

ຜູ້ພັດທະນາ ສາມາດພັດທະນາ ຂພສ ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 99 ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ເປັນຕົ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ປະຕິບັດໂຄງການທີ່ນຳເອົາຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ, ໄດ້ປະຕິບັດສັນຍາຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີຜົນງານໃນການປະກອບສ່ວນພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ.

ເມື່ອອາຍຸການລົງທຶນພັດທະນາ ຂພສ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ລັດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຂພສ ເປັນຕົ້ນ ເກັບພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະປະໂພກຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 50. ການອອກໃບຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ອອກໃບຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ແກ່ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ.

ເມື່ອໃນສຳຄັນຂອງໃບຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ປະກອບດ້ວຍ: ທີ່ຕັ້ງ, ເນື້ອທີ່, ແຜນທີ່ດິນ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ເງື່ອນໄຂການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ ຂພສ.

ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢູ່ພາຍໃນ ຂພສ ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 51. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ດ້ານເຕັກນິກວິຊາການການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢູ່ພາຍໃນ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດຢ່າງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ;

ສຳລັບນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບທີ່ດິນ, ການເກັບລາຍຮັບຕ່າງໆກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການກຳນົດຂອງ ຂພສ.

ໝວດທີ VII

ການເງິນ, ການບັນຊີ ແລະ ງົບປະມານຂອງ ຂພສ

ມາດຕາ 52. ການເງິນຂອງ ຂພສ

ການເງິນຂອງ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຂພສ ເປັນຫົວໜ່ວຍແຜນການ ແລະ ການເງິນພິເສດ, ເພິ່ງຕົນເອງ ແລະ ກຸ້ມຕົນເອງ, ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ ລັດຖະບານ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້;
2. ການຊຳລະພາຍໃນ ຂພສ ໃຫ້ນຳໃຊ້ສະກຸນເງິນກີບ, ການຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ ໂດຍໃຫ້ຕີມູນຄ່າເປັນເງິນກີບ;
3. ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການຈະລາຈອນເງິນຕາໃນ ຂພສ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການທະນາຄານ.

ມາດຕາ 53. ການນຳໃຊ້ລະບອບບັນຊີ

ລະບອບບັນຊີຂອງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບອບບັນຊີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບບັນຊີສາກົນອື່ນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກ ກຄຂພສ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ມາດຕາ 54. ການຈະລາຈອນ ແລະ ການໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ລາຍຮັບຈາກການຂາຍສິນຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ລາຍໄດ້ອື່ນໆ ຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂພສ ທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ໂອນເຂົ້າບັນຊີທີ່ເປີດໄວ້ ໃນທະນາຄານ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດເຂົ້າ ຫລື ອອກ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 55. ງົບປະມານ ຂພສ

ຂພສ ເປັນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານການເງິນທີ່ເປັນເອກະລາດ ໂດຍແມ່ນກອງປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ.

ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ງົບປະມານ ຂພສ ມີດັ່ງນີ້:

1. ລາຍຮັບຕົ້ນຕໍຂອງ ຂພສ ໄດ້ມາຈາກ ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ດັ່ງນີ້:

- ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນ ຂພສ ທີ່ໄດ້ພັດທະນາແລ້ວ;
- ການຂາຍ ຫລື ໃຫ້ເຊົ່າອະສັງຫາລິມະຊັບ;
- ຄ່າບໍລິການ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ສະແຕັມອາກອນປະເພດຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການ;
- ລາຍຮັບພາສີ-ອາກອນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ຂພສ (ຍົກເວັ້ນ ພາສີ-ອາກອນນຳເຂົ້າ ສປປ ລາວ);
- ເງິນປັບໃໝຈາກການລະເມີດສັນຍາການລົງທຶນໃນ ຂພສ;
- ລາຍຮັບຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການບໍລິການໂຮງແຮມ, ຮ້ານສັບພະສິນຄ້າ ແລະ ກິດຈະການອື່ນໆ;
- ການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ ທາງກົງ ຫລື ທາງອ້ອມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
- ລາຍຮັບອື່ນໆ.

2. ລາຍຈ່າຍຕົ້ນຕໍ ຂອງ ຂພສ ມີດັ່ງນີ້:

- ລາຍຈ່າຍໃນການລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ;
- ລາຍຈ່າຍໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຂອງ ຂພສ;
- ເງິນເດືອນ, ບຳເນັດ, ບຳນານ (ພະນັກງານລັດ ແລະ ພະນັກງານຂອງ ຂພສ);

- ສະຫວັດດີການສັງຄົມ (ພະນັກງານລັດ, ພະນັກງານຂອງ ຂພສ ແລະ ພະນັກງານຕາມສັນຍາ);
- ລາຍຈ່າຍເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດທີ່ຈຳເປັນພາຍໃນ ຂພສ ເປັນຕົ້ນ ໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ສະຖານີລົດເມ, ການທຳຄວາມສະອາດຕົວເມືອງ, ສວນສາທາລະນະ, ການປູກຕົ້ນໄມ້ແຄມທາງ ແລະ ອື່ນໆ;
- ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດຕ່າງໆ;
- ຄັງສະສົມຂອງ ຂພສ.

ແຕ່ລະລາຍຈ່າຍ ແມ່ນກອງປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ;

ສຳລັບເງິນເດືອນ, ບຳເນັດ, ບຳນານ ຂອງພະນັກງານລັດ ທີ່ປະຈຳການ ຢູ່ ຂພສ ນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ ຫລຸດອັດຕາເງິນເດືອນ, ບຳເນັດ, ບຳນານ ຂອງພະນັກງານສັງກັດລັດ ແລະ ຂຶ້ນກັບລະດັບການ ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງ ຂພສ.

3. ການແບ່ງປັນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ (ງົບປະມານ) ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບຜູ້ພັດທະນາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຖືຮຸ້ນ ໃນແຕ່ລະ 5 ປີ, 10 ປີ, 20 ປີ, 50 ປີ ... ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ. ກໍລະນີຜູ້ພັດທະນາເປັນລັດ ຫລື ເອກະຊົນລົງທຶນ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ ກໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານພັດທະນາ ຂພສ;
4. ງົບປະມານໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໃນໄລຍະຕົ້ນ ຂອງຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ໄດ້ມາຈາກຜູ້ພັດທະນາ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ.

ມາດຕາ 56. ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ

ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດຖະບານ

- ເງິນປັນຜົນ ຕາມການປະກອບຮຸ້ນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ (ທາງກົງ) ຫລື ທາງອ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ສຳປະທານ;
- ການແບ່ງປັນງົບປະມານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 3 ມາດຕາ 55 ຂ້າງເທິງນີ້;
- ຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ລິຂະສິດ ຂອງລັດຖະບານ ທີ່ ຂພສ ນຳໃຊ້;
- ໝາກຜົນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຂດເຊື່ອມຕໍ່, ຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ(GDP) ຂອງທ້ອງຖິ່ນ (ທາງອ້ອມ) ;
- ການສະໜອງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ.

2. ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ

- ຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃນ ຂພສ (ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 5% ຂອງມູນຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ);
- 30% ຢ່າງໜ້ອຍ ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດທີ່ລັດຖະບານໄດ້ມາຈາກເງິນປັນຜົນ ແລະ ເງິນແບ່ງປັນງົບປະມານ ຂພສ;

3. ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ

- 30% ຢ່າງໜ້ອຍ ຂອງຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃນ ຂພສ ທີ່ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ໄດ້ຮັບ;
- 30% ຢ່າງໜ້ອຍ ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດ ທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ມາຈາກເງິນປັນຜົນ ແລະ ເງິນແບ່ງປັນງົບປະມານ ຂພສ ທີ່ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ໄດ້ຮັບ;

4. ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ພັດທະນາ

- ລາຍຮັບຈາກການປັນຜົນຂອງການປະກອບຮຸ້ນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ;
- ລາຍຮັບຈາກການຖືຮຸ້ນໃນກິດຈະການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໃນ ຂພສ;
- ລາຍຮັບໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການບໍລິການ, ການລົງທຶນ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆ ຕາມການຕົກລົງຂອງ ລັດຖະບານ.

ສຳລັບສິດ ຜົນປະໂຫຍດ ແລະບັນຫາອື່ນໆທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ກຳນົດ ຫຼື ກຳນົດບໍ່ຈະແຈ້ງນັ້ນ ໃຫ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ.

ໝວດທີ VIII
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 57. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ຂພສ ໃຫ້ດຳເນີນດ້ວຍການແກ້ໄຂພາຍໃນ ຫລື ການແກ້ໄຂພາຍນອກ.

ມາດຕາ 58. ການແກ້ໄຂພາຍໃນ

ການແກ້ໄຂພາຍໃນ ດຳເນີນຜ່ານການປະນີປະນອມ ລະຫວ່າງ ຄູ່ກໍລະນີດ້ວຍກັນ, ຖ້າບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ກໍໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ ທຳການໄກ່ເກ່ຍ, ຖ້າຍັງບໍ່ສຳເລັດ ຈຶ່ງດຳເນີນການແກ້ໄຂພາຍນອກ.

ມາດຕາ 59. ການແກ້ໄຂພາຍນອກ

ການແກ້ໄຂພາຍນອກ ດຳເນີນໂດຍຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ ແລະ ແກ້ໄຂຂັ້ນແຍ່ງ ຂພສ. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີຕໍ່ສຳນັກງານແກ້ໄຂຂັ້ນແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫລື ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອໃຫ້ດຳເນີນຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ໝວດທີ IX

ການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານພາຍໃນ ແລະ ການກວດກາ ຂພສ

ມາດຕາ 60. ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບໃນ ຂພສ

ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບໃນ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຂພສ ມີຫ້ອງການ ຫລື ກອງບັນຊາການ ປກສ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ຊຶ່ງຮັບຜິດຊອບຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ຂພສ;
2. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການ ຫຼື ກອງບັນຊາການ ປກສ ຂອງ ຂພສ ມອບໃຫ້ປະທານຄະນະກຳມະການ ປກຊ-ປກສ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ;
3. ພົນລະເມືອງ, ນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ດຳລົງຊີວິດໃນ ຂພສ ມີພັນທະຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງ ຂພສ ແລະ ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຫລື ຫົວໜ້າກອງບັນຊາການ ປກສ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ປະທານຄະນະກຳມະການ ປກຊ-ປກສ ຂອງ ຂພສ.

ປະທານ ປກສ ຂອງ ຂພສ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ປະທານ ປກຊ-ປກສ ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳໂດຍກົງ ຂອງຄະນະກຳມະການ ປກຊ-ປກສ ແຂວງ, ນະຄອນ ບ່ອນ ຂພສ ຕັ້ງຢູ່.

4. ໃນ ຂພສ ອາດມີລະບົບການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໂດຍສ້າງຕັ້ງເປັນວິສາຫະກິດບໍລິການຄວາມປອດໄພ ຫລື ນຳໃຊ້ກຳລັງທີ່ສັງກັດໃນວິສາຫະກິດບໍລິການຄວາມປອດໄພ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ສຳລັບເຂດເສດຖະກິດສະເພາະນັ້ນ ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບຂອງເຂດ ແມ່ນຂຶ້ນກັບແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເມືອງບ່ອນທີ່ເຂດຕັ້ງຢູ່ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ກຳລັງທີ່ສັງກັດໃນວິສາຫະກິດບໍລິການຄວາມປອດໄພ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງກອງກຳລັງຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ເປັນຂອງຕົນເອງໄດ້.

ມາດຕາ 61. ພາສາທີ່ໃຊ້ ໃນ ຂພສ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ຫລື ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ພາຍໃນ ຂພສ ໃຫ້ຖືເອົາພາສາລາວ ເປັນພາສາທາງລັດຖະການ. ສຳລັບພາສາຕ່າງປະເທດນັ້ນ ໃຫ້ຖືເອົາພາສາອັງກິດ ຫລື ພາສາອື່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ໃນການຂຽນປ້າຍໂຄສະນາ, ປ້າຍຊີ້ບໍລິສັດ, ປ້າຍອື່ນໆ ພາຍໃນ ຂພສ ແມ່ນໃຫ້ຂຽນພາສາລາວຢູ່ເທິງ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດຢູ່ລຸ່ມ.

ມາດຕາ 62. ການຄຸ້ມຄອງຍານພາຫະນະ

ຄຂພສ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດ ໂຄຕາຍານພາຫະນະທຸກຊະນິດ ໃຫ້ແກ່ ຂພສ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ.

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການບໍລິການ ຕາມນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຂອງ ຂພສ ນັ້ນ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນນຳຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ.

ຖ້າມີການມອບໂອນ ຫລື ຂາຍຍານພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນອື່ນພາຍໃນ ຂພສ ຕ້ອງຂໍ ການຢັ້ງຢືນຈາກຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຜູ້ທີ່ອອກທະບຽນຍານພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກນັ້ນ ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ.

ສຳລັບການມອບໂອນ ຫລື ຂາຍຍານພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກອອກນອກເຂດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ບົນພື້ນຖານການໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຜູ້ທີ່ອອກທະບຽນພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກນັ້ນ.

ຍານພາຫະນະທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ ຂພສ ໃຫ້ຕິດກາໝາຍ(Sticker) ແລະ ປຶ້ມຕິດຕາມສະເພາະເພື່ອສະດວກໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ໃນເວລາທີ່ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະດັ່ງກ່າວ ອອກເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢູ່ນອກ ຂພສ. ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງລະອຽດ ໃຫ້ ຂພສ ກຳນົດສະເພາະຕ່າງໆ ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງຈາກກອງເລຂາ ຄຂພສ.

ມາດຕາ 63. ການຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງ

ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຕ້ອງປະສານສົມທົບເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ໃນການຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງພາຍໃນ ຂພສ ເພື່ອອອກບັດຕ່າງໆ ໃຫ້ຄົນທີ່ມີສັນຊາດລາວ, ຜູ້ພັດທະນາ, ຜູ້ລົງທຶນ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ, ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຜູ້ຊ່ວຍຊານພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ກຳມະກອນ, ພະນັກງານຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 64. ການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ແຮງງານ

ການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນຂອງຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ໃຫ້ອີງໃສ່ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນຂອງ ຂພສ ມີພັນທະໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປ້ອງ ແລະ ສິ່ງເສີມຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ ສະຫວັດດີການ, ການປະກັນໄພແຮງງານ, ການປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດແຮງງານ, ການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມີແຮງງານ.

ມາດຕາ 65. ການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳຂອງຊາດ ແລະ ອະນຸລັກສິ່ງແວດລ້ອມ

ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຕ້ອງວາງແຜນການ, ຈັດສັນງົບປະມານ ແລະ ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳຂອງຊາດ ແລະ ພັດທະນາສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃນ ຂພສ.

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະການຂອງຕົນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສາກົນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເພື່ອ:

1. ກຳຈັດສິ່ງເປົ້າເປື້ອນ, ຫຼືກວັດການທຳລາຍຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເພື່ອອະນຸລັກໃຫ້ກາຍເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ;
2. ປ້ອງກັນສະຖານທີ່ສັກສິດ, ສະຖານທີ່ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ;
3. ປ້ອງກັນມົນລະພິດ ແລະ ການເສື່ອມໂຊມຂອງສະພາບແວດລ້ອມ;
4. ຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງພະນັກງານ, ກຳມະກອນ ແລະ ຊຸມຊົນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນໃກ້ຄຽງ.

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງດຳເນີນກິດຈະການຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ບໍ່ກະທຳການໃດໆ ທີ່ອາດເປັນການສະກັດກັ້ນ ຫລື ຈຳກັດ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃນອະນາຄົດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 66. ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ໃນ ຂພສ

ການພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນການປົກປັກຮັກສາ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ອະນຸລັກປ່າໄມ້ທຳມະຊາດ ແລະ ປູກໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ ເພື່ອສ້າງເປັນເຂດສີຂຽວ. ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຖະບານໄດ້ມອບໝາຍເຂດປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ ທີ່ນອນໃນຂອບເຂດຂອງ ຂພສ, ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫຼື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຕ້ອງອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດສັນງົບປະມານ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາເຂດປ່າດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 67. ການຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ

ການຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການໃນ ຂພສ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 68. ການຄຸ້ມຄອງວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ

ການຄຸ້ມຄອງ, ການພັດທະນາ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ລະບົບການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ໃນ ຂພສ ແມ່ນ ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍຍົກສູງຄຸນນະພາບ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ.

ມາດຕາ 69. ການຄຸ້ມຄອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະນຸປະໂພກ

ການຄຸ້ມຄອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະນຸປະໂພກ ໃນ ຂພສ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ .

ມາດຕາ 70. ການວາງນະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກໃນ ຂພສ

ການວາງນະໂຍບາຍເສດຖະກິດມະຫາພາກໃນການພັດທະນາ ຂພສ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ດຶງດູດການລົງທຶນໃສ່ຂະແໜງ ການທີ່ຈະຊ່ວຍຫັນການຜະລິດກະສິກໍາໃຫ້ກາຍເປັນອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ຫັນສະໄໝເທື່ອລະກ້າວ ພ້ອມ ກັນນັ້ນ ກໍສົ່ງເສີມຂະແໜງການທີ່ປະເທດເຮົາມີທ່າແຮງ.

ມາດຕາ 71. ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ

ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ໃນ ຂພສ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບສະຖິຕິ ເພື່ອສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ ກັບ ກຄຂພສ.

ມາດຕາ 72. ການຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ

ການຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນ ຂພສ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະ ກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 73. ການຄຸ້ມຄອງການພົວພັນຮ່ວມມືພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ

ການຄຸ້ມຄອງການ ພົວພັນຮ່ວມມືພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ໃນ ຂພສ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ.

ມາດຕາ 74. ການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ

ສິນຄ້າທຸກປະເພດ ທີ່ຜະລິດ, ປະກອບຢູ່ພາຍໃນ ຂພສ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຕົ້ນກຳເນີດສິນຄ້າ (Made in Laos) ຈຶ່ງສາມາດນຳອອກຈຳໜ່າຍ ແລະ ນຳສົ່ງອອກໄດ້.

ມາດຕາ 75. ການຄຸ້ມຄອງອາຫານ ແລະ ຢາ

ອາຫານ ແລະ ຢາ ທີ່ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ ແລະ ຈຳໜ່າຍພາຍໃນ ຂພສ ຕ້ອງຜ່ານການກວດກາຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອາຫານ ແລະ ຢາ ພາຍໃນ ຂພສ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາຫານ ແລະ ຢາ ເພື່ອ ຮັບປະກັນສຸຂະພາບຂອງຜູ້ບໍລິໂພກຕາມມາດຕະຖານທີ່ສາກົນຍອມຮັບ.

ມາດຕາ 76. ການກວດກາສິນຄ້າ

ສິນຄ້າ, ວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ຍານພາຫະນະ ທີ່ນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດກາ

ແລະ ຍັງຍືນຈາກ ໜ່ວຍງານບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງແຕ່ລະ ຂພສ ໂດຍໃຫ້ແຕ່ລະດ່ານ ອຳນວຍ
ຄວາມສະດວກໃນການບໍລິການ.

ມາດຕາ 77. ການຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການເງິນ

ການຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການເງິນ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ
ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສະເພາະບັດສິນເຊື່ອຈາກ
ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໃຊ້ຊຳລະຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດໂດຍຜ່ານສູນບໍລິການການຊຳລະໃນ ສປປ ລາວ
ເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າຫາກສະຖາບັນການເງິນໃນ ຂພສ ບໍ່ສາມາດຕັ້ງສູນບໍລິການການຊຳລະໄດ້ນັ້ນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ຮ່ວມ
ກັບເຄືອຂ່າຍຂອງສູນບໍລິການການຊຳລະ ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຈົດທະບຽນຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 78. ການຄຸ້ມຄອງການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ແລະ ສິນຄ້າສົ່ງອອກ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ແລະ ສົ່ງສິນຄ້າອອກ ສປປ ລາວ ຕ້ອງນຳໃຊ້
ການບໍລິການດ້ານລະບົບສາງ ແລະ ສົ່ງອອກຕາມດ່ານສາກົນຂອງ ສປປ ລາວ. ລາຍລະອຽດ ສຳລັບການ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານ ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ກຳນົດລະ
ບຽບການສະເພາະ ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງຈາກກອງເລຂາ ຄຂພສ.

ມາດຕາ 79. ການພັດທະນາ

ການພັດທະນາ ໃນ ຂພສ ແມ່ນຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ
ອອກລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດ
ສະວັດຂອງສັງຄົມ, ຮັບປະກັນສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມສະຫງົບປອດໄພ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 80. ການບໍລິຫານພາຍໃນ ຂພສ

ການບໍລິຫານພາຍໃນ ຂພສ ຜູ້ບໍລິຫານຕ້ອງດຳເນີນຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ນິຕິກຳສະເພາະຂອງ ຂພສ;
2. ສັນຍາສຳປະທານລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ;
3. ໂປ່ງໃສ;
4. ສາມາດກວດສອບໄດ້;
5. ປະສິດທິຜົນ;
6. ປອດສານເຄມີ;
7. ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 81. ການກວດກາ ຂພສ

ການກວດກາ ຂພສ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ພາກທີ IX ໝວດທີ 3 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ
ການລົງທຶນ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ອົງການກວດສອບອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ.

ໝວດທີ X
ອົງການຄຸ້ມຄອງ ຂພສ

ມາດຕາ 82. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ຂພສ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ລັດຖະບານ;
2. ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຊຽງຫຍໍ້ເປັນພາສາລາວ ຄຂພສ, ຊຽງເປັນພາສາອັງກິດ National Committee for Special Economic Zone ແລະ ຊຽງຫຍໍ້ເປັນ ພາສາອັງກິດ NCSEZ;
3. ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຊຽງຫຍໍ້ເປັນພາສາລາວ ກຄຂພສ, ຊຽງເປັນພາສາອັງກິດ Secretariat to National Committee for Special Economic Zone ແລະ ຊຽງຫຍໍ້ເປັນພາສາອັງກິດ S-NCSEZ ເປັນສຳນັກງານ ຄຂພສ;
4. ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
6. ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຂອງແຕ່ລະເຂດ;
7. ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ.

ມາດຕາ 83. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ

ຕໍ່ກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ລັດຖະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ວາງນະໂຍບາຍ ແລະ ອອກນິຕິກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ;
2. ອຳນວຍຄວບຄຸມຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຊັ້ນຳ ໂດຍກົງ ຕໍ່ວຽກງານ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
3. ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດດ້ານງົບປະມານ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງ ຄຂພສ ລວມທັງວຽກງານການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂພສ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ແນະນຳ ແລະ ຂົນຂວາຍນັກພັດທະນາ ແລະ ນັກລົງທຶນລາຍໃຫຍ່ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ລົງທຶນໃນຂພສ.

ມາດຕາ 84. ຄຂພສ

ຄຂພສ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຜູ້ປະຈຳການລັດຖະບານ ເປັນປະທານ;
2. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຮອງປະທານທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
3. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຮອງປະທານ;
4. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຮອງປະທານ;
5. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ການເງິນ ເປັນກຳມະການ;
6. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ຍຸຕິທຳ ເປັນກຳມະການ;

7. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ	ເປັນກຳມະການ;
8. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ	ເປັນກຳມະການ;
9. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ	ເປັນກຳມະການ;
10. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ	ເປັນກຳມະການ;
11. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	ເປັນກຳມະການ;
12. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ	ເປັນກຳມະການ;
13. ຮອງຜູ້ວ່າການ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ	ເປັນກຳມະການ;
14. ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ	ເປັນກຳມະການ;
15. ຮອງປະທານ ອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດ	ເປັນກຳມະການ;
16. ຮອງຫົວໜ້າ ທະບວງການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດຖະກອນ	ເປັນກຳມະການ;
17. ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ	ເປັນກຳມະການ;
18. ກຳມະການຄະນະເລຂາທິການລັດຖະບານ	ເປັນກຳມະການ;
19. ຫົວໜ້າກອງເລຂາ ຄຂພສ	ເປັນກຳມະການ.

ສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຄຂພສ ແລະ ກຄຂພສ ເປັນອົງການປະຈຳການຂອງ ຄຂພສ ຊຶ່ງມີງົບປະມານຂັ້ນສອງນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 85. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຂພສ ກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນກິດຈະການ ລົງທຶນ ໃນ ຂພສ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຕົນ;
2. ແນະນຳ, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ໃນ ຂພສ ທີ່ຂະແໜງການຕົນໄດ້ກຳນົດ ອອກ;
3. ຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບດ້ານວິຊາສະເພາະ ໃຫ້ພະນັກງານ ຂພສ ເພື່ອບັນລຸມາດຕະຖານຕຳແໜ່ງ ງານຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງ ຂພສ.

ມາດຕາ 86. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳວຽກງານ ປກສ ຂອງ ຂພສ ລວມທັງ ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບ ຮຽບຮ້ອຍພາຍໃນ ຂພສ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
2. ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຂພສ;
3. ຕິດຕາມການປະຕິບັດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ, ຂອງລັດ, ຂອງຜູ້ພັດ ທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
4. ອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 87. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງບັນດາເມືອງບ່ອນ ຂພສ ຕັ້ງຢູ່

ບັນດາເມືອງ ບ່ອນ ຂພສ ຕັ້ງຢູ່ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາ ຂພສ ແລະ ເຂດອ້ອມຂ້າງ;
2. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈັດສັນທີ່ດິນ, ການຍົກຍ້າຍ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນຢູ່ບໍລິເວນອ້ອມຂ້າງ ຂພສ ຕາມແຜນຜັງທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ;
3. ຈັດສັນ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ປະກອບວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ປະຊາຊົນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ຂພສ.

ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ເຄົາລົບນັບຖືຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຮ່ວມມືກັນຮັບຜິດຊອບຜິດໄດ້ຜິດເສຍຕໍ່ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ລັດຖະບານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 88. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງບ້ານອ້ອມຂ້າງ ຂພສ

ບ້ານອ້ອມຂ້າງ ຂພສ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ພາຍໃນບ້ານ;
2. ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ, ການລົງທຶນໃນ ຂພສ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ຊົມໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນພາຍໃນ ຂພສ ຕາມລະບຽບການຂອງ ຂພສ;
4. ສຶກສາອົບຮົມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປະຊາຊົນໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອປະກອບອາຊີບ, ຂະຫຍາຍທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງປື້ນອ້ອມກິດຈະການຕ່າງໆ ຂອງ ຂພສ.

ມາດຕາ 89. ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ ຂອງແຕ່ລະເຂດ

ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ ຂອງແຕ່ລະເຂດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຫົວໜ້າຄະນະບໍລິຫານເຂດ;
2. ຮອງຫົວໜ້າຄະນະບໍລິຫານເຂດ ໜຶ່ງ ຫາ ສາມທ່ານ;
3. ກຳມະການຈຳນວນໜຶ່ງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 90. ການແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ

ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ກຳມະການຂອງຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງໂດຍປະທານ ຄຂພສ ຕາມການສະເໜີຂອງກອງເລຂາ ຄຂພສ ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 91. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ

ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າຍຸດທະສາດການບໍລິຫານ, ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ພາຍໃນ ຂພສ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງ, ການເຂົ້າ-ອອກ ຂພສ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການພັດທະນາສັງຄົມ, ການສົ່ງເສີມການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາສັງຄົມພາຍໃນ ຂພສ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳພາຍໃນ ຂພສ ຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
5. ດຳເນີນການບໍລິການ ກິດຈະການເຄື່ອນໄຫວໃນ ຂພສ ເຮັດໃຫ້ ຂພສ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງວ່ອງໄວຮອບດ້ານ ຖືກຕາມທິດທິວາງໄວ້;
6. ຮ່ວມກັບສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ແລະ ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນ ຂພສ;
7. ຮ່ວມກັບສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ວາງມາດຕະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບປະກັນການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ;
8. ໃຫ້ຄຳແນະນຳສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
9. ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ, ຂໍ້ຄຳເຫັນຊີ້ນຳຈາກອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງສູນກາງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຄື່ອນໄຫວ ມີຄວາມສະດວກຄ່ອງຕົວ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
11. ສະຫລຸບ, ລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວ ໃຫ້ ຄຂພສ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງສູນກາງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍກຳນົດ.

ມາດຕາ 92. ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຂອງແຕ່ລະເຂດ

ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຂອງແຕ່ລະເຂດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ປະທານສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ;
2. ຮອງປະທານສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ໜຶ່ງຫາສາມທ່ານ;
3. ກຳມະການຈຳນວນໜຶ່ງຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 93. ການແຕ່ງຕັ້ງ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ

ປະທານ, ຮອງປະທານ, ກຳມະການຂອງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງໂດຍປະທານ ຄຂພສ ຕາມການສະເໜີຂອງກອງເລຂາ ຄຂພສ ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງຮອງປະທານສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ທີ່ເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງມີການກວດສອບຊີວະປະຫວັດ ໂດຍການເຫັນດີ ແລະ ສະເໜີຈາກປະທານສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 94. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ

ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການການລົງທຶນໃນແຕ່ລະ ໄລຍະ 6 ເດືອນ, 1 ປີ, 5 ປີ, 20 ປີ ແລະ ໄລຍະອື່ນ ຈົນສຳເລັດອາຍຸຂອງໂຄງການ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານເສດຖະກິດ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມ ການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນ ອະນຸມັດການນຳເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງອອກ ຢູ່ ຂພສ ທັງໝົດ;
4. ຊຸດຄົ້ນລາຍຮັບ, ສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດງົບປະມານ ຂພສ;
5. ຈັດຕັ້ງການເກັບລາຍຮັບຕ່າງໆຂອງ ຂພສ;
6. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ພິຈາລະນາການລົງທຶນ ແລະ ປະເມີນຜົນການລົງທຶນ;
7. ຊຸກຍູ້, ສິ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດພາຍໃນເຂດຂອງຕົນ;
8. ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຮ່ວມກັບຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ ແລະ ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ ຂັດແຍ່ງ;
9. ມອບພັນທະໃຫ້ລັດ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້;
10. ສ້າງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງພະນັກງານ, ກຳມະກອນ ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
11. ພັດທະນາວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ;
12. ປຶກປັກຮັກສາຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງ ຂພສ;
13. ປຶກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ;
14. ຄຸ້ມຄອງຈັດສັນ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການປຸກສ້າງປະເພດຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການ;
15. ພົວພັນກັບບໍລິສັດ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
16. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນຂອງການເຄື່ອນໄຫວປະຈຳໄຕມາດ, 6 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ລັດຖະ ບານ.

ມາດຕາ 95. ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:

1. ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສາທາລະນະໂພກ ດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%), ການຄຸ້ມຄອງເຂດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມີແຕ່ຄະນະບໍລິຫານເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 91 ແລະ ມາດຕາ 94 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
2. ລັດຮ່ວມກັບເອກະຊົນ ລົງທຶນພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານປະກອບດ້ວຍສອງຄະນະ ຄື: ຄະນະ ບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 91 ແລະ ມາດຕາ 94 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
3. ເອກະຊົນລົງທຶນພັດທະນາ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ(100%), ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ປະກອບສອງຄະນະ ຄື: ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ

91 ແລະ ມາດຕາ 94 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 96. ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໃຫ້ອີງຕາມສັນຍາ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ ຊຶ່ງມີສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍບຸກຄະລາກອນຈາກລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ ໂດຍຜັດປ່ຽນກັນເປັນປະທານສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 91 (ຍົກເວັ້ນຂໍ້ 1) ແລະ ມາດຕາ 94 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 97. ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ

ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ ປະກອບດ້ວຍຜູ້ມີປະສົບການດ້ານເສດຖະກິດ, ກິດໝາຍ, ການປົກຄອງ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ການກໍ່ສ້າງ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທີ່ດິນ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍປະທານ ຄຂພສ ຕາມການສະເໜີຂອງກອງເລຂາ ຄຂພສ.

ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ ອາດຈະມາຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງມີຜູ້ປະຈຳການ ແລະ ບໍ່ປະຈຳການ.

ມາດຕາ 98. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ

ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບ ກຄຂພສ ເພື່ອປຶກສາຫາລື, ຖອດຖອນບົດຮຽນຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆຂອງ ຂພສ;
2. ປະສານສົມທົບກັບ ກຄຂພສ ເພື່ອໂຄສະນາດຶງດູດການລົງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນໃນ ຂພສ;
3. ປະສານສົມທົບກັບ ກຄຂພສ ໃນການຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນຊ່ວຍເຫລືອລ້າ (ODA) ແລະ ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ (FDI) ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນໃນ ຂພສ;
4. ປະສານສົມທົບກັບ ກຄຂພສ ທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນໃນ ຂພສ ເປັນຕົ້ນ ການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ການສ້າງປຶ້ມຄູ່ມື ແລະ ເວັບໄຊ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ.

ໝວດທີ XI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 99. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການດຶງດູດການລົງທຶນ, ການຊຸກຍູ້, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນໃນ ຂພສ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 100. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ນອກຈາກມາດຕະການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 97 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນແລ້ວ ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຍັງຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເປົາ ຫລື ໜັກ.

ການລະເມີດກ່ຽວກັບການບໍ່ເສຍພັນທະດ້ານພາສີ-ອາກອນ, ການລະເມີດສັນຍາສຳປະທານ, ການປຸກສ້າງອາຄານໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ການລະເມີດອື່ນໆ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

**ໝວດທີ XII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 101. ຕາປະທັບ

ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ມີຕາປະທັບດ້ວຍຮູບແບບສະເພາະຂອງຕົນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 102. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຄຂພສ, ກອງເລຂາ ຄຂພສ, ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ, ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ, ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂພສ, ຜູ້ພັດທະນາ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ປະຊາຊົນໃນເຂດອ້ອມຂ້າງ ຂພສ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 103. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນທຸລະກິດພາຍໃຕ້ດຳລັດວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຮັບຮອງໄປແລ້ວນັ້ນ ກໍມີສິດນຳໃຊ້ດຳລັດສະບັບນີ້ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍສະເໜີຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ກອງເລຂາ ຄຂພສ ພາຍໃນກຳນົດເວລາທີ່ກເດືອນ ນັບແຕ່ວັນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ,

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ

ມາດຕາ 100. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ນອກຈາກມາດຕະການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 97 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນແລ້ວ ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຍັງຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເບົາ ຫລື ຫນັກ.

ການລະເມີດກ່ຽວກັບການບໍ່ເສຍພັນທະດ້ານພາສີ-ອາກອນ, ການລະເມີດສັນຍາສຳປະທານ, ການປຸກສ້າງອາຄານໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ການລະເມີດອື່ນໆ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ XII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 101. ຕາປະທັບ

ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ/ຫລື ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ ມີຕາປະທັບດ້ວຍຮູບແບບສະເພາະຂອງຕົນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 102. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຄຂພສ, ກອງເລຂາ ຄຂພສ, ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຄະນະບໍລິຫານ ຂພສ, ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂພສ, ຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂພສ, ຜູ້ພັດທະນາ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ປະຊາຊົນໃນເຂດອ້ອມຂ້າງ ຂພສ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 103. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.
ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນທຸລະກິດພາຍໃຕ້ດຳລັດວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຮັບຮອງໄປແລ້ວນັ້ນ ກໍມີສິດນຳໃຊ້ດຳລັດສະບັບນີ້ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍສະເໜີຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ກອງເລຂາ ຄຂພສ ພາຍໃນກຳນົດເວລາທີ່ກເດືອນ ນັບແຕ່ວັນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ,